

Schotse avonturen

Als het woord Schotland valt, denken de meeste mensen spontaan aan doedelzakken, ruige bergen, het monster van Lough Ness, mannen in kilts en whisky. Wat Joris Nieuwenhoff betreft, moet er minstens één toevoeging worden gedaan aan deze lijst: vissen. Veel vissen. Mooie, sterke, grote vissen...

■ *Tekst Joris Nieuwenhoff* ■ *Fotografie Joris Nieuwenhoff en vrienden*

Dit verhaal begint in Kamerik, waar Ron Smits en Leonard Muys bij mij in de auto stappen. We gaan namelijk samen naar Drummore in Zuidwest-

Schotland, om er met de lokale beroemdheid en topkapitein Ian Burret mee te gaan vissen. We hebben maar drie dagen ter beschikking, maar dat is niet erg, want de reis bleek wel heel erg comfortabel te zijn. De veerboot vanuit IJmuiden vertrekt om 16.30u en komt om 09.00 uur lokale tijd aan. Met andere woorden: we konden volledig relaxen, een biertje drinken, te veel eten van het overdadige buffet en de volgende ochtend stonden we uitgerust op om op de linker weghelft in slechts 3,5 uur naar het prachtige Drummore te rijden. We verblijven in het Clashwannon Caravan Park waar we de beschikking hebben over een luxe sta- caravan

voor 4 personen. De ligging kan niet beter: we staan direct aan het strand, met de lokale pub direct naast het caravanpark. Dat is een groot voordeel, niet alleen omdat je er een prima maaltijd kunt krijgen en een mooi assortiment lokale bieren van de tap, maar ook omdat het de verzamelplaats blijkt te zijn voor alle vissers van de regio! Je moet hier na het vissen dus wel een biertje komen drinken, want dan krijg je de meest recente vangstberichten te horen. De mogelijkheden in dit gebied zijn gigantisch: afhankelijk van stroming, windrichting en gewenste vissoort heb je de keuze uit talloze stekken. De drie boten van Ian liggen allemaal

“Behalve een prima maaltijd en stevige pint is de lokale pub naast het caravanpark dé verzamelplaats van alle vissers uit de regio!”

op een trailer en kunnen daardoor op verschillende plakken in de regio te water worden gelaten. Niet zulke plekken zoals bij ons met een geasfalteerd weggetje, maar direct vanaf het strand zo de zee in. Je bent dus heel flexibel, zodat je hier eigenlijk altijd wel een fijn plekje in de luwte van het schiereiland kunt vinden om te vissen.

Ruwe haai op het programma

We beginnen de eerste ochtend met het te water laten van de boot. Ian komt met zijn 4 x 4 SUV en de boot op de trailer aangereden. We laden al onze spullen in de boot en springen er zelf ook direct in. Vervolgens rijden we zo het strand op en gaan we achterstevoren de zee in. Met een behendige ruk rolt de boot soepel van

de trailer af en we kunnen vertrekken. De boot is een 21 voet Smartliner met een kajuit waar vier vissers in passen. De 115 PK buitenboordmotor geeft hem een prettige kruissnelheid van zo'n 25 knopen: een perfecte boot voor de visserij hier.

Om op ruwe haai (= tope) te vissen hebben we eerst makreel nodig. Het vangen hiervan duurt ongeveer 20 minuten en dan zijn er twee emmers vol en genoeg voor de hele dag. De tope is hier een van de belangrijkste targetvissen. Het zijn echte vechtjassen waar je met relatief licht materiaal ontzettend veel plezier aan beleeft. We vissen met 10 tot 12 lbs hengels en een kleine reel met dyneema van zo'n 15 kilo breekkracht. Als leader hebben we een mono lijn van 1 mm met als laatste deel een 25 cm lang staal-draad en een 6/0 long shank haak. We

halen de weerhaak ervan af om de haaien makkelijker te kunnen onthaken en sneller terug te zetten. Dit alles wordt aangeboden met een zip-glider of running boom met loodgewichten van 100 tot 400 gram.

Ian is een extreem ervaren kapitein. Dat blijkt wel als we naar de eerste locatie toe varen. Hij vertelt ons dat de watertemperatuur aan de overkant van de baai 2 graden hoger is, wat de topes weten te waarderen. Hij verwacht dat we het eerste uur wat actie gaan krijgen en dat het dan wat rustiger wordt, waarna het rond 15.00 uur weer gaat aantrekken. We zijn benieuwd.

We maken eerste een grote zak met rubby dubby klaar. Natuurlijk is die volgens het geheime recept van de kapitein gemaakt, en we maken hem direct aan het anker vast zodat het lokaas op de bodem zijn werk kan doen. Als aas gebruiken we het

voorste halve deel van een makreel. Het is een relatief groot aas, maar dat is nodig om de grote aantallen 'doggies' (= hondshaaien) van je haak af te houden. Ian legt ons uit dat we bij een aanbeet van een tope rustig tot 5 moeten tellen en dan langzaam draaien tot we niet meer verder kunnen en de hengel krom staat. We knopen het in onze oren, maar beseffen meteen dat zoiets makkelijker gezegd is dan gedaan als je gewend bent om bij de eerste beet direct aan te slaan. Het is een volslagen tegennatuurlijke manier van het haken van de vis, want normaliter sla je direct aan bij het minste of geringste!

Na een kleine 15 minuten is de eerste aanbeet een feit. Leonard kan als eerste aan den lijve ondervinden wat voor een vechtjassen deze ruwe haaien zijn. De vis is niet bijzonder groot maar met zijn 1,2 meter vecht hij als een gigant. Dat doen alle ruwe haaien: zelfs als ze naast of in de boot komen, blijven ze maar doorgaan.

Dat is nu precies wat deze visserij zo leuk maakt! We scoren nog drie topes in het eerste uur en daarna wordt het rustiger. We vangen met wat kleiner aas en lichtere hengels ondertussen ook stapels doggies, rode en grijze poon, kabeljauw, wijting, etc. We vervelen ons dus geen minuut. Zo rond 15.00 uur (zoals Ian had voorspeld) krijgen we weer een nieuwe tope aanbeet en tijdens de dril van deze vis knalt ook een andere hengel dubbel. Double hook up! Met twee van deze vechtjassen aan de haken is het zaak om ze uit elkaar te houden! Ian dirigeert ons vakkundig over het dek en niet veel later zijn de haaien gevangen en na een paar foto's weer terug gezet. Tijd om te rusten is er niet, want direct meldt zich de volgende tope met een wilde aanbeet. Ian zorgt er voor dat de andere hengels netjes beaasd weer uitstaan, want als de topes aan het azen zijn is het belangrijk om ze op die plek te houden. Hij heeft overschot van gelijk. Het

is een waar gekkenhuis, want de ene na de andere tope vergrijpt zich aan ons aas. Om 17 uur houden we het voor gezien: we hebben maar liefst 15 topes in twee uur tijd gevangen! We zijn werkelijk helemaal in de wolken na deze waanzinnige eerste visdag!

Wat je ook doet: niet aanslaan!

De tweede dag gaan we gericht op pollak vissen. Dit doen we aan de andere kant van het schiereiland direct onder de ruige rotsen. Eerst gaan we op pad om verse zandaal te vangen, wat met een paternoster met extreem kleine haakjes prima lukt. Het is een haringpaternoster maar dan met haakje 14. Binnen een half uur hebben we de bun vol met verse zandaal en kan de visserij op pollak beginnen. We vissen met een medium spinhengel, een goed zichtbare dobber van rond de 20 gram en een loodje van 10 gram, een fluorocarbon onderlijn met 15 kilo trekkracht en

een enkele haak maat 3/0. De zandaal gaat direct op de haak en het geheel gaat netjes overboord om mee te drijven op de stroming. De zandaal wordt op ongeveer 2 meter diepte aangeboden.

Het is een superleuke visserij, die vergelijkbaar is met ouderwets snoek vissen. Als die dobber onder gaat, weet je dat het gaat gebeuren. Ook hier geldt weer precies hetzelfde bij een aanbeet: NIET aanslaan maar rustig draaien. Het voelt helemaal niet logisch aan, maar het werkt wel verdomd goed. Ik sta wederom verbaasd van de hoeveelheid actie. Het is een komen en gaan van aanbeten van pollakken. Er zitten er zelfs twee bij die ik simpelweg niet kan stoppen en die het hele handeltje meenemen en afscheuren. Dat zijn echte serieuze pollakken van 10 kilo plus, legt Ian me uit.

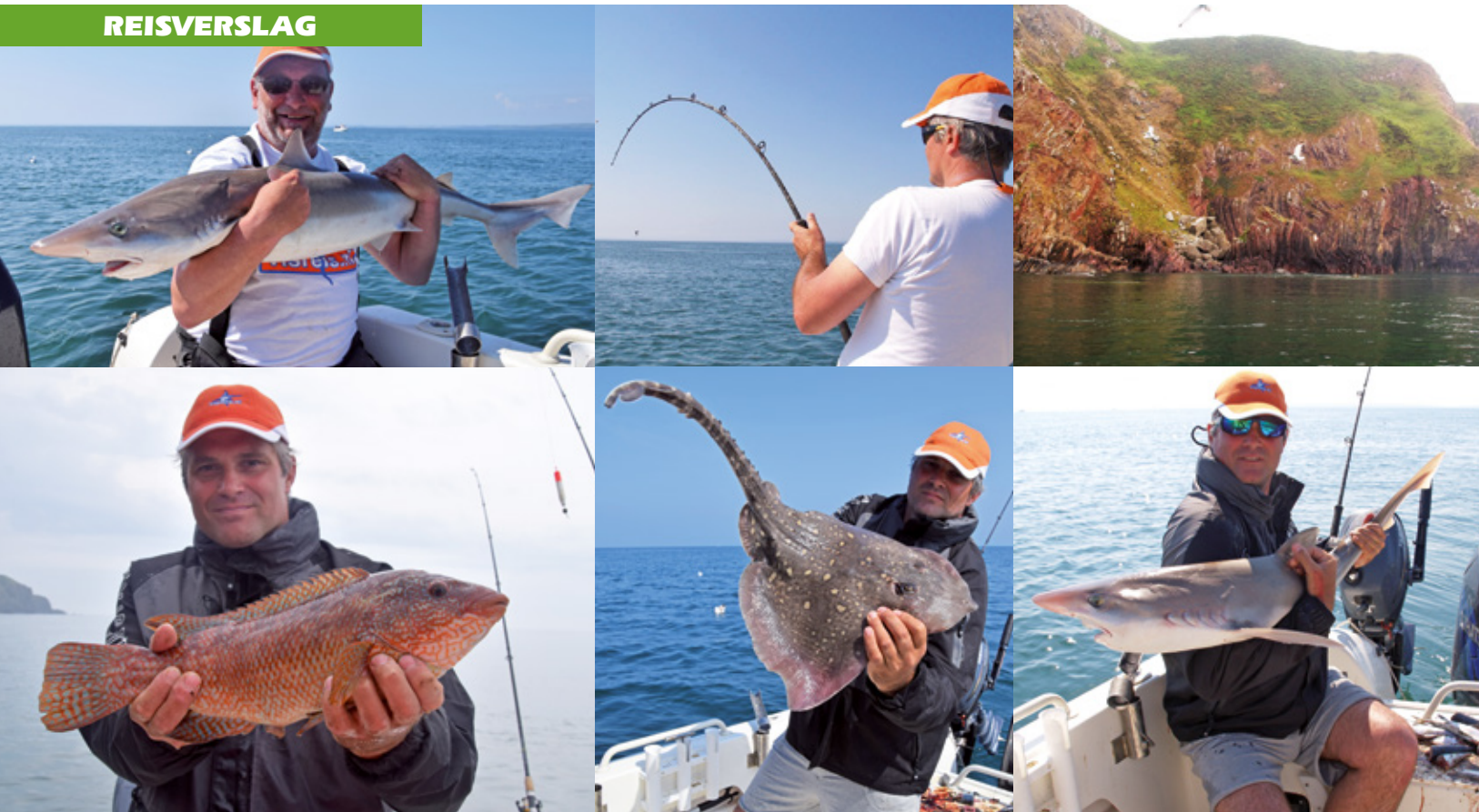
Deze ochtend vangen we zo'n 40 pollakken. We hoeven er niet heel veel moeite voor te doen, maar wat een

ontzettend leuke visserij is dit. Lichte spinhengels en dan die pollakken van 3 tot 5 kilo gemiddeld met af en toe een uitschieter naar 7 kilo! Ron en Leonard vissen met de Tobizer sandeel en ook daarmee worden mooie pollakken gevangen. Zowel levend aas als kunstaas werkt dus prima. De tijd vliegt om en plots is het voorbij: als een donderslag bij heldere hemel zijn de beet en de stroming eruit. Tijd om te verkassen!

Op naar de 20 soorten!

We varen een eind verder de baai uit om gericht op congeraal te vissen. Hoewel het nog iets te vroeg is in het seizoen, moeten ze er toch al zijn volgens Ian. Deze congervisserij is echter niet altijd even gemakkelijk. Er een haken is één ding, maar je moet hem ook nog uit zijn hol krijgen, want als dat je niet snel genoeg lukt, ben je je vis kwijt.. Na een aantal aanbeten slaagt Ron erin om een gehaakte conger aan boord te krijgen.

Het is met z'n lengte van even over de meter beslist geen reus, maar wel weer een nieuwe soort. We hebben ondertussen al 10 soorten gevangen en Ian zegt dat we er makkelijk 20 van kunnen maken. Dat klinkt ons als muziek in de oren. De rest van de middag gaan we verder met onze specimenhunt en komen lipvis, haring, kathaai, schol, schar en nog een heleboel andere soorten naar

boven. Ook deze dag is er weer een uit een jongensboek. We hebben veel vis gevangen in een mooie omgeving met supermooi weer en het aantal soorten staat aan het einde van de dag op 21.

Dan komt toch ook echt die laatste dag weer. Vandaag gaan we verder met onze jacht op de grotere soorten willen we op zoek naar gladde haaien en roggen. Ian brengt ons naar een

van zijn topstekken, waar we met verse krab zullen vissen: het topaas voor het vissen op gladde haai! De krab wordt in twee gesneden en met bindelastiek op de haak bevestigd. Aangezien hier ook topes rondzwemen die zich nogal eens aan dit aas vergrijpen, vissen we met dezelfde set-up als op dag

1. En warempel, het duurt niet heel lang of de eerste gladde haai meldt zich. De hele dag door is het kermis, want er komen gladde haaien, topes, kathaaien, hondshaaien en als klap op de vuurpijl ook nog een stekelrog aan boord. Het totaal aantal soorten komt daarmee op maar liefst 23 soorten te staan. Dat hadden we vooraf niet eens durven dromen! Voor een ieder die houdt van afwisselende visserij met veel soorten, waaronder haaien en roggen, is dit de aangewezen plek. Ik kan eigenlijk geen nadelen opnoemen! Dankzij de korte reisafstand kan je lekker met de eigen auto op pad; de natuur is schitterend; ter plekke beschik je over je eigen kapitein die precies weet wat hij doet; en de Schotten zijn dan ook nog eens bijzonder hartelijke mensen! Hier ben ik dus beslist niet voor het laatst geweest! Tot binnenkort, Ian! Wie meer informatie wil, kan terecht op www.visreis.nl/schotland of kijk eens naar de film van deze visreis op <https://vimeo.com/171810263>

VISREIS.NL • 's Gravensloot 39 • 3471 BP Kamerik
E-mail: info@visreis.nl • Tel.: +31 6-28 30 83 45